

1. Τι δεν ισχύει για την γιγαντοκυτταρική αρτηρίτιδα
- A Η ταχύτητα καθίζησης ερυθρών υποχωρεί κατόπιν θεραπείας με κορτικοειδή
 - B Οι ακτινογραφίες των μετακαρπιοφαλαγγικών και μεσοφαλαγγικών αρθρώσεων είναι φυσιολογικές
 - Γ Το βάρος του ασθενούς συνήθως αυξάνει
 - Δ Η βιοψία ~~μυών~~ θα είναι παθολογική (της υφασματικής αρε.)
 - E Μπορεί να εμφανίζεται πόνος κατά την μάζηση
2. Τα παρακάτω παρατηρούνται στον συστηματικό ερυθρεματώδη λύκο εκτός από ένα
- A Φαινόμενο Raynaud
 - B Πολλαπλή μονονευρίτις
 - Γ Θρομβοπενία
 - Δ Λεμφοπενία
 - E Μεγάλη αύξηση της CRP
3. Ποιο από τα παρακάτω ^{ΕΝ} ισχύει για το ρευματοειδή παράγοντα
- A Είναι αντίσωμα κατά των ερυθρών προβάτου (Waaler-Rose/reaκtion)
 - B Υπάρχει σχεδόν πάντα όταν παρατηρούνται και ρευματοειδή οζίδια
 - Γ Η ανίχνευσή του θέτει ^{ήδη} τη διάγνωση της ρευματοειδούς αρτηρίτιδας
 - Δ Συνήθως είναι ανοσοσφαιρίνη IgM
 - E ~~αν~~ ανευρίσκεται ~~σε~~ σε πλευριτικό ή περικαρδιακό υγρό σε ασθενείς με RA
4. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει για την ουρική αρτηρίτιδα
- A Οι τόφοι αποτελούν πρώιμο εύρημα
 - B Η αλλοπουρινόλη αποτελεί το φάρμακο εκλογής για την οξεία προσβολή
 - Γ Η φουροσεμίδη συμβάλλει στη αποβολή του ουρικού οξέως από τα ούρα
 - Δ Οι μεγάλες αρθρώσεις δεν προσβάλλονται
 - E Τίποτα από τα παραπάνω
5. Ποιο από τα παρακάτω είναι χαρακτηριστικό του φυσιολογικού συνοβιακού υγρού
- A Το υγρό είναι διαυγές και άχρωμο
 - B Συνήθως υπάρχουν κρύσταλλοι πυροφωσφορικού ασβεστίου
 - Γ Το ιξώδες είναι χαμηλό
 - Δ Η ποσότητα ινικής είναι σημαντική
 - E Τα περισσότερα κύτταρα είναι λεμφοκύτταρα
6. Ποιο από τα παρακάτω χαρακτηριστικά της ρευματοειδούς αρτηρίτιδας δεν σημαίνει και βαρύτε πρόγνωση
- A Υψηλός τίτλος ρευματοειδούς παράγοντα
 - B Συστηματικές εκδηλώσεις
 - Γ Ρευματοειδή οζίδια
 - Δ Διαβρωτικές βλάβες στις αρθρώσεις
 - E Προσβολή των άκρων χειρών
7. Τι ισχύει σχετικά με την σηπτική αρτηρίτιδα
- A Η ταυτόχρονη προσβολή τριών αρθρώσεων απομακρύνει τη διάγνωση της σηπτικής αρτηρίτιδας
 - B Εάν απομονωθεί χρυσίζων σταφυλόκοκκος από το αρθρικό υγρό, τότε μπορεί να αντιμετωπιστεί με κλοξακιλλίνη από του στόματος και ανάπαυση
 - Γ Οι ιοί δεν προκαλούν φλεγμονή και διόγκωση των αρθρώσεων
 - Δ Η απουσία πυρετού αποκλείει τη διάγνωση της σηπτικής αρτηρίτιδας
 - E Μια χρόνια μονοαρθρίτις μπορεί να οφείλεται σε μυκοβακτηρίδιο της φυματίωσης

8. Τι ισχύει σχετικά με τα φαγοκύτταρα
- A Μόλις το παθογόνο μικρόβιο ενσωματωθεί στο εσωτερικό του φαγοκυττάρου, τότε η λοίμωξη αναστέλλεται
 - B Τα μακροφάγα καταστρέφουν άμεσα τους ιούς
 - Γ Η γ-ιντερφερόνη δεν παίζει ρόλο στη λειτουργία των ουδετεροφίλων
 - Δ Τα περισσότερα ουδετερόφιλα του ανθρώπινου οργανισμού κυκλοφορούν στο αίμα
 - E Τα φαγοκύτταρα αναλαμβάνουν την παρουσίαση του αντιγόνου στα T λεμφοκύτταρα
9. Όσον αφορά στην προδιάθεση για λοιμώξεις, ποιος συσχετισμός από τους παρακάτω ισχύει
- A Σακχαρώδης διαβήτης και χρυσίζων σταφυλόκοκκος
 - B Νόσος του Hodgkin και απλούς έρπητα
 - Γ Χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και βακτηριαμία
 - Δ Αήπτης καρδιακού μοσχεύματος και κυτταρομεγαλοϊός
 - E Όλα τα παραπάνω
10. Στις δερματικές εκδηλώσεις της λοίμωξης από HIV περιλαμβάνονται όλα τα παρακάτω εκτός από ένα
- A Το σάρκωμα Kaposi
 - B Η σμηγματορροϊκή δερματίτις
 - Γ Η ονυχομύκωση
 - Δ Τα ξανθώματα
 - E Η βαρειά λοίμωξη με συμμετοχή των βλεννογόνων από απλό έρπητα
11. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει σχετικά με την λοίμωξη από HIV και το AIDS
- A Η πνευμονία από *pneumocystis carinii* είναι πολύ συχνή στην Αφρική
 - B Η εκδηλώσεις της φυματίωσης είναι ίδιες με αυτές που παρατηρούνται στους μη πάσχοντες από AIDS
 - Γ Η στοματική καντιντίαση είναι όψιμη εκδήλωση της νόσου
 - Δ Η τοξοπλάσμωση εκδηλώνεται με ευρήματα από το κεντρικό νευρικό σύστημα
 - E Η αμφιβληστροειδίτις από κυτταρομεγαλοϊό θεραπεύεται με ακυκλοβίρη
12. Ποια κλινική εικόνα, σε συνδυασμό με τα επιδημιολογικά χαρακτηριστικά, θέτει την υποψία λοίμωξης από HIV
- A Συνεχώς υποτροπιάζοντα επεισόδια επιχείλιου έρπητα
 - B Διάγνωση φυματίωσης σε τώως χρήστη ενδοφλέβιων ουσιών
 - Γ Μη Hodgkin λέμφωμα σε γυναίκα 62 ετών
 - Δ Γονείς υιοθετημένου παιδιού ξένης καταγωγής
 - E Υποτροπιάζουσα παραρρινοκολπίτις
13. Σε ποιο από τα παρακάτω η πενικιλίνη αποτελεί σωστή θεραπευτική επιλογή
- A Σύφιλη
 - B Ουρολοίμωξη από *Escherichia coli*
 - Γ Νεκρωτική επιδερμόλυση από στρεπτόκοκκο της ομάδας A
 - Δ Ψευδομεμβρανώδης κολίτις
 - E Το A και Γ
14. Κατά ποιου μικροοργανισμού είναι δραστική η αμπικιλίνη σε ποσοστό μεγαλύτερο του 50%
- A *Pseudomonas aeruginosa*
 - B *Haemophilus influenzae*
 - Γ *Staphylococcus aureus*
 - Δ *Listeria monocytogenes*
 - E Το B και Δ
15. Τι ισχύει για τον οξύ διαχωρισμό της θωρακικής αορτής
- A Η θνητότητα της χειρουργικής επέμβασης είναι περίπου 10%
 - B Η υπέρταση πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπισθεί
 - Γ Ο ασθενής μπορεί να εμφανίσει ισχαιμία του μυοκαρδίου

- Δ Όλα τα παραπάνω
Ε Το Β και Γ
16. Υποαερισμός μπορεί να παρατηρηθεί σε
Α Σύνδρομο άπνοιας ύπνου
Β Βαρεία κυφωσκολίωση
Γ Αγχώδη νεύρωση
Δ Όλα τα παραπάνω
Ε Το Α και Β
17. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει για την εντεροπάθεια εκ γλουτένης
Α Τα συμπτώματα πάντα αρχίζουν κατά την παιδική ηλικία
Β Διαγιγνώσκεται με βιοψία του παχέως εντέρου
Γ Η διάγνωση είναι λανθασμένη εάν ο ασθενής δεν ανταποκρίνεται σε δίαιτα ελεύθερη γλουτένης
Δ Συσχετίζεται με τον τύπο HLA-B8
Ε Το Α και Β
18. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί αιτία χρόνιας ηπατοπάθειας
Α Η ηπατίτιδα C
Β Η ανεπάρκεια α1-αντιτριψίνης
Γ Το σύνδρομο Gilbert
Δ Όλα τα παραπάνω δεν είναι αιτίες χρόνιας ηπατοπάθειας
Ε Το Β και Γ
19. Η οξεία σωληναριακή νέκρωση μπορεί να εκδηλωθεί ως επιπλοκή ποιου από τα παρακάτω
Α Καρδιογενές shock
Β Οπισθοπεριτοναϊκοί όγκοι
Γ Σηψαιμία
Δ Όλα τα παραπάνω
Ε Το Α και το Γ
20. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει για τον καρκίνο του νεφρού
Α Μπορεί να είναι αμφοτερόπλευρος
Β Μπορεί να εκδηλωθεί ως πυρετός αγνώστου αιτιολογίας
Γ Μπορεί να εκδηλωθεί με πνευμονικές μεταστάσεις
Δ Κανένα από τα παραπάνω
Ε Το Α, Β και Γ
21. Ποιο από τα παρακάτω ^{δεν} αποτελεί αιτία μικροκυτταρικής αναιμίας
Α Η δρεπανοκυτταρική νόσος
Β Η αιμόλυση οποιασδήποτε αιτιολογίας
Γ Η αναιμία της χρόνιας νόσου
Δ Όλα τα παραπάνω
Ε Το Α και Β
22. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει για την εκφυλιστική οστεοαρθρίτιδα
Α Η ταχύτητα καθίζησης ερυθρών είναι φυσιολογική
Β Οι ακτινογραφίες των άκρων χεριών παρουσιάζουν χαρακτηριστικές αρθρικές διαβρώσεις
Γ Η πρωινή δυσκαμψία διαρκεί περισσότερο από 2 ώρες
Δ Όλα τα παραπάνω
Ε Το Β και Γ
23. Αιτία ψηλαφητής μάζας στο δεξιό υποχόνδριο είναι όλα τα παρακάτω εκτός από ένα
Α Αιμαγγείωμα του ήπατος
Β Αμοιβαδικό ηπατικό απόστημα
Γ Ηπατοκυτταρικός καρκίνος
Δ Καρκίνος του κάτω λοβού του δεξιού πνεύμονα

- E Εστιακή οζώδης υπερπλασία του ήπατος
24. Όλα τα παρακάτω αποτελούν αιτίες διαταραχής της κινητικότητας του οισοφάγου εκτός από ένα
- A Ιδιοπαθής αχαλασία
 - B Νόσος Chagas
 - Γ Συστηματικό σκληρόδερμα
 - Δ Διάχυτος οισοφαγικός σπασμός
 - E Αγγειοδυσπλασίες του βλεννογόνου του οισοφάγου
25. Η αναπνοή Cheyne-Stokes συνήθως παρατηρείται σε όλα τα παρακάτω εκτός από ένα
- A Νευρολογικές παθήσεις
 - B Μεταβολική οξέωση
 - Γ Βαρειά καρδιακή ανεπάρκεια
 - Δ Υποξία οποιασδήποτε αιτίας
 - E Μετάβαση σε τοποθεσία μεγάλου υψόμετρου
26. Η χορεία μπορεί να αποτελεί σύμπτωμα όλων των παρακάτω εκτός από ένα
- A Νόσο του Huntington
 - B Νόσο του Wilson
 - Γ Ισθμική στένωση της αορτής
 - Δ Δηλητηρίαση με αντιχολινεργικά
 - E Λήψη αντιψυχωτικών φαρμάκων
27. Κοινές αιτίες χρόνιου διαρροϊκού συνδρόμου είναι όλα τα παρακάτω εκτός από ένα
- A Σύνδρομο ευερεθίστου εντέρου
 - B Δυσανεξία στη λακτόζη
 - Γ Η κατάχρηση οινόπνευματος
 - Δ Οι εντερικές παρασιτώσεις
 - E Η χαμηλή πρόσληψη υγρών
28. Η αποβολή σκουρόχρωων ούρων μπορεί να οφείλεται σε όλα τα παρακάτω εκτός από ένα
- A Οξεία διαλείπουσα πορφυρία
 - B Ραβδομύλυση
 - Γ Άποιος διαβήτης
 - Δ Αιμολυτική αναιμία
 - E Απόφραξη χοληφόρων
29. Οι ευρέως φάσματος πενικιλίνες (όπως η τικαρσιλίνη ή η πιπερακιλίνη) έχουν θέση στη θεραπεία των παρακάτω λοιμώξεων εκτός από μία
- A Βακτηριαμία από *Enterobacter*
 - B Ενδοκαρδίτις από εντερόκοκκο
 - Γ Σταφυλοκοκκική οστεομυελίτις
 - Δ Ουρολοίμωξη από ψευδομονάδα
 - E Βακτηριαμία από *Klebsiella*
30. Σε όλες τις παρακάτω παθήσεις μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε βανκομυκίνη εκτός από μία
- A Σταφυλοκοκκική λοίμωξη φλεβοκαθετήρα
 - B Λοίμωξη χειρουργικού τραύματος από πολυανθεκτικό χρυσίζοντα σταφυλόκοκκο
 - Γ Λοίμωξη τεχνητής προσθετικής κατ' ισχίον άρθρωσης
 - Δ Ενδοκαρδίτιδα από εντερόκοκκο σε άτομο αλλεργικό στην πενικιλίνη
 - E Σηψαιμία από *Candida*
31. Τα παρακάτω αποτελούν ενδείξεις χορήγησης ακυκλοβίρης εκτός από ένα
- A Ιογενής εγκεφαλίτις
 - B Απλούς έρπητα
 - Γ Ανεμυελογιά
 - Δ Προφύλαξη από κυτταρομεγαλοϊό σε μεταμοσχευμένους ασθενείς

- E Σύνδρομο χρόνιας κόπωσης
32. Για ποια ιογενή πάθηση δεν διαθέτουμε ειδική θεραπεία;
- A Γρίπη
B Πυρετός Lassa
Γ Χρόνια ηπατίτις B
Δ Πνευμονία από αναπνευστικό συγκυτιακό ιό
E Ερυθρά
33. Τι από τα παρακάτω δεν ισχύει
- A Είναι σημαντικό να προσδιορίζονται τα επίπεδα της γενταμικίνης του ορού για να αποφύγουμε τοξικά φαινόμενα
B Στην ενδοκαρδίτιδα πρέπει να προσδιορίζονται τα επίπεδα των αντιβιοτικών για να εξασφαλίσουμε αποτελεσματικές συγκεντρώσεις
Γ Η τριμεθοπρίμη-σουλφαμεθοξαζόλη αποτελεί καλή επιλογή για έναν ασθενή 65 ετών με έξαρση χρόνιας αποφρακτικής πνευμονοπάθειας
Δ Η τριμεθοπρίμη-σουλφαμεθοξαζόλη προκαλεί συχνά ναυτία, που υποχωρεί με μείωση της δόσολογίας της, στη θεραπεία της πνευμονίας από πνευμοκύστη
E Είναι σημαντικό να προσδιορίζονται τα επίπεδα της ιτρακοναζόλης όταν χρησιμοποιείται για τη θεραπεία συστηματικών μυκητιάσεων
34. Για το ΗΚΓ ισχύουν όλα τα παρακάτω εκτός από ένα
- A Το έπαρμα T αντιστοιχεί στην συστολή των κόλπων
B Εάν το έπαρμα S είναι μεγαλύτερο από το R στην απαγωγή I, αυτό σημαίνει στροφή του άξονα προς τα δεξιά
Γ Εάν το έπαρμα S είναι μεγαλύτερο από το R στην απαγωγή II, αυτό σημαίνει στροφή του άξονα προς τα αριστερά
Δ Η κατάσπαση του ST μπορεί να αποτελεί ένδειξη καρδιακής ισχαιμίας
E Υψηλό έπαρμα R στην απαγωγή V1 μπορεί να αποτελεί ένδειξη υπερτροφίας της δεξιάς κοιλίας
35. Τι ισχύει για την ενδοκαρδίτιδα
- A Για να τεθεί η διάγνωση πρέπει να ληφθούν πολλαπλές καλλιέργειες αίματος σε διάστημα μεγαλύτερο των 24 ωρών
B Η διαθωρακική ηχοκαρδιογραφία αποτελεί μέθοδο υψηλής ευαισθησίας για την επιβεβαίωση της διάγνωσης
Γ Η ιογενής ενδοκαρδίτις οδηγεί σε βαλβιδική βλάβη
Δ Σε ασθενείς με οξύ εγκεφαλικό επεισόδιο, μπορούμε να αποκλείσουμε την ενδοκαρδίτιδα ως πηγή του θρόμβου εάν ο ασθενής είναι απύρετος
E Κανένα από τα παραπάνω
36. Στο οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου
- A Η διάγνωση αμφισβητείται εάν η κεντρική φλεβική πίεση δεν είναι αυξημένη
B Η στρεπτοκινάση δεν πρέπει να χορηγηθεί εάν προηγουμένως η διάγνωση δεν επιβεβαιωθεί δύο φορές με διαπίστωση αύξησης των καρδιακών ενζύμων του ορού
Γ Η εμφάνιση αρρυθμίας τις πρώτες ώρες μετά το έμφραγμα αποτελεί σημείο κακής πρόγνωσης
Δ Πρέπει να χορηγούμε σε κάθε ασθενή λιδοκαΐνη για να προλάβουμε τυχόν αρρυθμίες
E Η ρήξη του μεσοκοιλιακού διαφράγματος αποτελεί σπάνια αλλά σοβαρή επιπλοκή
37. Τι δεν ισχύει για τις βαλβιδοπάθειες
- A Η στένωση της μιτροειδούς προκαλείται συνήθως από ρευματική νόσο της καρδιάς
B Η επιδείνωση της πνευμονικής υπέρτασης αποτελεί ένδειξη χειρουργικής αντιμετώπισης της στένωσης της μιτροειδούς
Γ Ένας ασθενής με ρευματική βαλβιδοπάθεια της αορτής μάλλον πάσχει και από μιτροειδοπάθεια
Δ Η ισθμική στένωση της αορτής δυνατόν να συνοδεύεται και από χρωμοσωμική ανωμαλία
E Οι αναστολείς του μετατρεπτικού ενζύμου της αγγειοτενσίνης αποτελούν τη θεραπεία εκλογής της δύσπνοιας που προκαλεί η στένωση της αορτής

38. Τι ισχύει για τη θεραπεία της στηθάγχης
- A Οι αναστολείς του μετατρεπτικού ενζύμου της αγγειοτενσίνης αποτελούν τη θεραπεία εκλογής όταν ο ασθενής έχει και υπέρταση
 - B Από όλες τις θεραπευτικές μεθόδους, μόνον η επαναγγείωση αυξάνει αποδεδειγμένα το προσδόκιμο επιβίωσης
 - Γ Η ηπαρίνη ενδείκνυται για τη θεραπεία της ασταθούς στηθάγχης
 - Δ Η επαναγγείωση ενδείκνυται σε ασθενείς μόνο κάτω των 60 ετών
 - E Η θεραπεία της δυσλιποπρωτεϊναιμίας δεν έχει αξία όταν ο ασθενής έχει εκδηλώσει πλέον στηθάγχη
39. Τι δεν ισχύει για τις καρδιακές αρρυθμίες
- A Η δηλητηρίαση με δακτυλίτιδα μπορεί να προκαλέσει υπερκοιλιακή ταχυκαρδία
 - B Ένας ασθενής με πλήρη αρρυθμία και 180 σφύξεις το λεπτό, μάλλον έχει κολπική μαρμαρυγή
 - Γ Ο πλήρης κολποκοιλιακός αποκλεισμός μπορεί να μην παρουσιάζει κλινικά συμπτώματα
 - Δ Η δακτυλίτιδα είναι αποτελεσματική στην πρόληψη των παροξυσμών της κολπικής μαρμαρυγής
 - E Εάν το εύρος του συμπλέγματος QRS είναι μικρότερο από 3 τετραγωνάκια στο ΗΚΓ τότε η ταχυκαρδία είναι υπερκοιλιακή
40. Άνδρας 35 ετών προσέρχεται με οξεία προσβολή άσθματος. Τι από τα παρακάτω ισχύει
- A Πρέπει να αποφευχθεί η χορήγηση οξυγόνου σε υψηλές συγκεντρώσεις
 - B Φυσιολογική μερική πίεση CO₂ σημαίνει πάντα ήπια προσβολή
 - Γ Πρέπει να του χορηγηθούν ηρεμιστικά
 - Δ Δεν πρέπει να χορηγήσουμε εισπνεόμενα βρογχοδιασταλτικά εάν οι σφύξεις του είναι πάνω από 100/λεπτό
 - E Κανένα από τα παραπάνω
41. Ποιο από τα παρακάτω φάρμακα δεν προσφέρεται για τη θεραπεία της φυματίωσης
- A Πιπερακιλίνη
 - B Στρεπτομυκίνη
 - Γ Πυραζιναμίδα
 - Δ Εθαμβουτόλη
 - E Ισονιαζίδη
42. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί αιτία βαρείας πνευμονίας σε ενήλικες
- A *Pneumocystis carinii*
 - B Ιός της γρίππης
 - Γ Αναπνευστικός συγκυτιακός ιός
 - Δ Χρυσίζων σταφυλόκοκκος
 - E *Legionella pneumophila*
43. Ποιο δεν αποτελεί σημαντική αιτία πνευμονίας σε ανοσοκατασταλμένα άτομα
- A Κυτταρομεγαλοϊός
 - B *Legionella*
 - Γ Μυκόπλασμα της πνευμονίας
 - Δ *Aspergillus fumigatus*
 - E Πνευμονιόκοκκος
44. Τι ισχύει για τον καρκίνο του παχέως εντέρου
- A Μπορεί να προέλθει από μεταπλαστικό πολύποδα
 - B Πιο συχνά εμφανίζεται στο ορθό και το σιγμοειδές
 - Γ Συνυπάρχει πάντα με πολλαπλούς πολύποδες
 - Δ Η προσβολή των τοπικών λεμφαδένων δεν επιβαρύνει την πρόγνωση της νόσου
 - E Η απόφραξη του εντέρου είναι επιπλοκή συχνότερα του καρκίνου του ανιόντος κόλου
45. Τι ισχύει για την αγγειοδυσπλασία του παχέως εντέρου
- A Παρατηρείται συχνότερα στο τυφλό και στο ανιόν κόλον

- B Συνοδεύεται με μακροκυτταρική αναιμία
 Γ Διαγιγνώσκεται ακτινολογικά με διάβαση παχέως εντέρου
 Δ Συνήθως χρειάζεται χειρουργική αντιμετώπιση
 E Πρόκειται για συγγενή βλάβη
46. Τι ισχύει για τις ιογενείς ηπατίτιδες
 A Η ηπατίτιδα B μπορεί να μεταδοθεί μέσω επαφής με υγρά πρ^ωμάτα ⁵
 B Η ηπατίτιδα C δεν αποτελεί αιτία ηπατοκυτταρικού καρκινώματος
 Γ Η ηπατίτιδα A αποτελεί αιτία χρόνιας ηπατοπάθειας
 Δ Η ηπατίτιδα E μπορεί να μεταδοθεί με μολυσμένες βελόνες
 E Ένα άτομο θετικό για IgG core αντίσωμα ηπατίτιδας B μπορεί να μεταδώσει την νόσο
47. Άμεσες επιπλοκές της οξείας ιογενούς ηπατίτιδας είναι όλες οι παρακάτω εκτός από μία
 A Απλαστική αναιμία
 B Κεραυνοβόλος ηπατική ανεπάρκεια
 Γ ~~Χρόνια ηπατίτις~~ **Παράταση του INR**
 Δ Χρόνια νεφρική ανεπάρκεια
 E Θάνατος του εμβρύου σε έγκυο ασθενή
48. Τι δεν ισχύει για την κίρρωση του ήπατος
 A Πολύ συχνά παρατηρούνται κισσοί οισοφάγου
 B Η πιθανότητα αιμορραγίας πεπτικού είναι μεγαλύτερη από 60%
 Γ Μπορεί να οφείλεται σε σχιστοσωμίαση
 Δ Εάν υπάρχει έντονος κνησμός, τότε η διάγνωση μάλλον είναι πρωτοπαθής χολική κίρρωση
 E Μπορεί να είναι αιτία δεκαδικής πυρετικής κίνησης χωρίς να συνυπάρχει λοίμωξη
49. Όλα τα παρακάτω μπορούν να επιπλέξουν οξεία ηπατική ανεπάρκεια εκτός από ένα
 A Εγκεφαλικό οίδημα
 B Αιμορραγία
 Γ Υπερευαισθησία σε φάρμακα
 Δ Σηψαιμία από Candida
 E Υπογλυκαιμία
50. Τι ισχύει για ασθενείς με οξεία νεφρική ανεπάρκεια
 A Πρέπει να τους χορηγούνται πάντα διπτανθρακικά
 B Οι περισσότεροι θα χρειασθούν μακροχρόνια αιμοκάθαρση
 Γ Η εξέταση της σπαργής του δέρματος αποτελεί μια αξιόπιστη εξέταση για τη διαπίστωση της ανάγκης για χορήγηση ενδοφλεβίως υγρών
 Δ Η τοποθέτηση ουροκαθετήρα μας βοηθά να διαπιστώσουμε την ανταπόκριση στη θεραπεία
 E Η εξέταση εκλογής για τη διαπίστωση υδρονέφρωσης είναι η ενδοφλέβια πνευμογραφία
51. Από τα παρακάτω ισχύουν όλα εκτός από ένα
 A Η ουρία στον ορό αποτελεί καλύτερο δείκτη από την κρεατινίνη για τη διάγνωση της νεφρικής ανεπάρκειας
 B Η θεραπεία της καρδιακής ανεπάρκειας με διουρητικά μπορεί να αυξήσει την ουρία του ορού
 Γ Η κρεατινίνη ορού μπορεί να είναι χαμηλή σε πολύ αδύνατα άτομα ακόμη και με νεφρική ανεπάρκεια
 Δ Η κρεατινίνη στο πλάσμα επηρεάζεται κυρίως από τον ρυθμό σπειραματικής διήθησης και όχι από την ροή των ούρων
 E Η συγκέντρωση της ουρίας των ούρων παρέχει πολύ χρήσιμες πληροφορίες κατά τη διερεύνηση πιθανής νεφρικής ανεπάρκειας
52. Τι από τα παρακάτω δεν αποτελεί αιτία χρόνιας νεφρικής ανεπάρκειας
 A Πολυκυστική νόσος των νεφρών
 B Αθηροσκλήρωση
 Γ Κατάχρηση αναλγητικών
 Δ Μη ινσουλινοεξαρτώμενος σακχαρώδης διαβήτης

- E Υποθυρεοειδισμός
53. Τι ισχύει για την βαρεία μυασθένεια
 A Η επίπτωση είναι ίδια και στα δύο φύλα
 B Το οίδημα της θηλής είναι το κύριο εύρημα από τους οφθαλμούς
 Γ Συνήθως παρατηρείται μείωση των τενόντιων αντανακλαστικών
 Δ Υπάρχει ανεπάρκεια της ακετυλχολινεστεράσης
 E Κανένα από τα παραπάνω
54. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί αιτία μηνιγγίτιδας όταν στο ΕΝΥ επικρατούν τα λεμφοκύτταρα
 A Εντεροϊοί
 B Σαρκοείδωση
 Γ Φυματίωση
 Δ Ιός του απλού έρπητα
 E Όλα τα παραπάνω
55. Τι ισχύει σχετικά με την οσφυονωτιαία παρακέντηση
 A Οι διαταραχές της πήξης του αίματος αποτελούν αντένδειξη για την διενέργειά της
 B Το οίδημα θηλής αποτελεί απόλυτη αντένδειξη
 Γ Μια επιπλοκή της είναι η πρόκληση μηνιγγίτιδας
 Δ Μπορούμε να αποφύγουμε ενσφήνωση του στελέχους με το να αφαιρέσουμε λιγότερο ΕΝΥ
 E Η κεφαλαγία που εμφανίζεται μετά τη διενέργειά της, εξαρτάται από το μέγεθος της βελόνης που θα χρησιμοποιηθεί
56. Τι δεν συσχετίζεται συνήθως με την έκβαση της βακτηριακής μηνιγγίτιδας
 A Η ηλικία του ασθενούς
 B Η πρώιμη χορήγηση αντιβίωσης
 Γ Η ικανοποιητική συγκέντρωση του αντιβιοτικού στο ΕΝΥ
 Δ Η ανάπτυξη αντίστασης στα αντιβιοτικά κατά τη θεραπεία
 E Ο παθογόνος μικροοργανισμός που προκάλεσε την νόσο
57. Τι ισχύει για τη διαβητική αμφιβληστροειδοπάθεια
 A Στη βυθοσκόπηση παρατηρείται το σημείο Salus
 B Παραπέμπεται στον οφθαλμίατρο αμέσως μόλις εκδηλωθεί μείωση της όρασης
 Γ Τελικά οδηγεί αναπόφευκτα σε τύφλωση
 Δ Μπορεί να παρατηρηθούν βαμβακόμορφα εξιδρώματα
 E Τύφλωση προκαλείται συχνότερα στον τύπο 1 και όχι στον τύπο 2 σακχαρώδη διαβήτη
58. Τι δεν ισχύει για την εντατική θεραπεία με ινσουλίνη στο διαβήτη τύπου 1
 A Αυξάνει τον κίνδυνο βαρειάς υπογλυκαιμίας
 B Μειώνει την επίπτωση της διαβητικής αμφιβληστροειδοπάθειας
 Γ Μειώνει την επίπτωση της διαβητικής νεφροπάθειας
 Δ Αυξάνει τη θνησιμότητα του διαβήτη τύπου 1
 E Μπορεί να αποβεί επικίνδυνη εάν ο ασθενής δεν παρακολουθεί εντατικά τα επίπεδα της γλυκόζης του ορού
59. Τι δεν ισχύει για τις δοκιμασίες της θυρεοειδικής λειτουργίας
 A Η TSH είναι ευαίσθητη δοκιμασία για τη διάγνωση του υπερθυρεοειδισμού
 B Η TSH μπορεί να διακρίνει τον πρωτοπαθή από τον δευτεροπαθή υποθυρεοειδισμό
 Γ Η T3 δεν είναι αξιόπιστη δοκιμασία για τη διάγνωση του υποθυρεοειδισμού
 Δ Μερικοί υπερθυρεοειδικοί ασθενείς μπορεί να έχουν αυξημένη T3 με φυσιολογική T4
 E Η θεραπεία με αντισυλληπτικά αυξάνει ψευδώς τα επίπεδα της ελεύθερης θυροξίνης
60. Τι δεν ισχύει σχετικά με τους όγκους της υπόφυσης
 A Η χειρουργική αντιμετώπιση είναι η θεραπεία εκλογής για ασθενείς με υπερπρολακτιναιμία
 B Η συνήθης πρώιμη εκδήλωση της πίεσης του οπτικού χιάσματος είναι η κροταφική ημιανομία

- Γ Η εμφάνιση άποιου διαβήτη σημαίνει βλάβη του υποθαλάμου
 Δ Η οπτική ατροφία μπορεί να αποτελεί συνέπεια όγκου της υπόφυσης
 Ε Η ακτινοθεραπεία μπορεί να προκαλέσει υποφυσιακή ανεπάρκεια μέχρι και 10 χρόνια αργότερα
61. Τι δεν ισχύει για την μεγαλακρία
 Α Δεν επιδρά στο προσδόκιμο επιβίωσης
 Β Συχνά προκαλεί κεφαλαγία
 Γ Μπορεί να θεραπευθεί χειρουργικά
 Δ Μπορεί να θεραπευθεί φαρμακευτικά εάν η χειρουργική θεραπεία είναι αδύνατη ή έχει αποτύχει
 Ε Συσχετίζεται με αυξημένο κίνδυνο κακοήθειας
62. Τι ισχύει για τη δυσλιποπρωτεϊναιμία
 Α Οι φιμπράτες αποτελούν τη θεραπεία πρώτης εκλογής
 Β Τα αντιλιπιδαιμικά φάρμακα δεν μειώνουν την επίπτωση της καρδιαγγειακής νόσου
 Γ Η υπερχοληστερολαιμία είναι πάντα συγγενής διαταραχή
 Δ Δεν υπάρχει ένδειξη για θεραπεία της υπερλιπιδαιμίας στους καπνιστές
 Ε Κανένα από τα παραπάνω
63. Ποιο από τα παρακάτω αντιφυματικά φάρμακα προκαλεί οπτική νευρίτιδα;
 Α Ισονιαζίδη
 Β Ριφαμπικίνη
 Γ Πυραζιναμίδη
 Δ Στρεπτομυκίνη
 Ε Εθαμβουτόλη
64. Οι στεροειδείς ορμόνες συντίθενται
 Α Στα επινεφρίδια
 Β Στα επινεφρίδια, τις γονάδες και τον πλακούντα
 Γ Στην υπόφυση
 Δ Στα επινεφρίδια και τις γονάδες
 Ε Στις γονάδες
65. Το ένζυμο 1α-υδροξυλάση στο νεφρικό παρέγχυμα παίζει σημαντικό ρόλο
 Α Στον καταβολισμό της παραθορμόνης
 Β Στην αποθήκευση της βιταμίνης D στο ήπαρ
 Γ Στην παραγωγή της 1,25(OH)₂ βιταμίνης D₃
 Δ Στην νεφρική αποβολή του ασβεστίου
 Ε Στην ελάττωση της εντερικής απορρόφησης ασβεστίου
66. Το κυριότερο κλινικό χαρακτηριστικό της αυξημένης παραγωγής αυξητικής ορμόνης λόγω αδενώματος της υπόφυσης στην προεφηβική περίοδο είναι:
 Α Η αύξηση του μεγέθους των άκρων ποδιών
 Β Η υπερτρίχωση
 Γ Η αύξηση του μεγέθους της κάτω γνάθου
 Δ Η αλλαγή του μεγέθους των δακτύλων
 Ε Η αύξηση του ύψους σώματος
67. Στα παιδιά και τους εφήβους ο υποθυρεοειδισμός προκαλεί:
 Α Διαταραχές της όρασης
 Β Επίμονη κεφαλαγία
 Γ Καθυστέρηση της ανάπτυξης
 Δ Ελάττωση του σωματικού βάρους
 Ε Ταχυκαρδία
68. Στους άνδρες, η συχνότερη κλινική εκδήλωση του προλακτινώματος είναι:
 Α Η κεφαλαγία
 Β Η στυτική δυσλειτουργία

- Γ Η γυναικομαστία
- Δ Η γαλακτόρροια
- Ε Η διπλωτία

69. Έφηβος ηλικίας 15 ετών υποβάλλεται σε διαμεττωπιαία εξαίρεση κρανιο-φαρυγγιώματος. Την επόμενη της επέμβασης η γενική του κατάσταση είναι πολύ καλή αλλά παρουσιάζει συχνουρία-πολυουρία και δίψα που τον οδηγεί σε αυξημένη πρόσληψη υγρών. Ποια θεωρείτε ως πιθανότερη διάγνωση.
- A Υπερβολική παρεντερική χορήγηση υγρών
 - B Άποιος διαβήτης
 - Γ Υποφυσιακή ανεπάρκεια
 - Δ Ψυχογενής πολυδιψία
 - Ε Σύνδρομο απρόσφορης έκκρισης αντιδιουρητικής ορμόνης
70. Γυναίκα ηλικίας 48 ετών προσέρχεται στο εξωτερικό ιατρείο λόγω εμμηνόπαυσης. Από τον κλινικοεργαστηριακό έλεγχο, στον οποίο υποβάλλεται, διαπιστώνεται: A. Δείκτης μάζας σώματος 30, B Τριγλυκερίδια 160 mg/dl, Γ HDL 44 mg/dl Δ Σάκχαρο αίματος 112 mg/dl και E Αρτηριακή πίεση 130/82 mmHg. Πώς θα χαρακτηρίζατε την περίπτωση της ασθενούς
- A Έχει σακχαρώδη διαβήτη
 - B Έχει παχυσαρκία
 - Γ Έχει δυσλιπιδαιμία λόγω παχυσαρκίας
 - Δ Έχει μεταβολικό σύνδρομο
 - Ε Έχει εκδηλώσεις άγχους
71. Απρόσφορη έκκριση αντιδιουρητικής ορμόνης μπορεί να προκληθεί από:
- A Σημαντική απώλεια υγρών
 - B Ανεπαρκή πρόσληψη υγρών
 - Γ Χορήγηση διουρητικών
 - Δ Κακοήθη νεοπλασμάτα
 - Ε Έκθεση σε χαμηλή θερμοκρασία
72. Αναγκαίο στοιχείο για τη σύνθεση των θυρεοειδικών ορμονών είναι
- A Το λίθιο
 - B Το ιώδιο
 - Γ Ο χαλκός
 - Δ Ο ψευδάργυρος
 - Ε Ο σίδηρος
73. Η συχνότερη αιτία υποθυρεοειδισμού είναι:
- A Η διαταραχή ενζύμων της βιοσύνθεσης των θυρεοειδικών ορμονών
 - B Η ανεπαρκής πρόσληψη ιωδίου
 - Γ Η λήψη λιθίου
 - Δ Η αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα
 - Ε Η πρόσληψη βρογχοκηλογόνων με την τροφή
74. Το σύνδρομο πολλαπλής ενδοκρινικής νεοπλασίας τύπου 1 χαρακτηρίζεται από :
- A Υπερπαραθυρεοειδισμό και αδένωμα υπόφυσης
 - B Υπερπαραθυρεοειδισμό, αδένωμα υπόφυσης και φαιοχρωμοκύττωμα
 - Γ Αδένωμα υπόφυσης, υπερπαραθυρεοειδισμό και αδένωμα παγκρέατος
 - Δ Αδένωμα υπόφυσης και υπερπαραθυρεοειδισμό
 - Ε Υπερπαραθυρεοειδισμό και αδένωμα παγκρέατος
75. Το σπινθηρογράφημα του θυρεοειδούς με ραδιενεργό ιώδιο αποτελεί εξέταση εκλογής για τη διάγνωση:
- A Του αυτόνομου λειτουργικού αδενώματος του θυρεοειδούς
 - B Του υπερθυρεοειδισμού
 - Γ Της οζώδους βρογχοκήλης

- Δ Των μεταστάσεων του θηλώδους καρκίνου του θυρεοειδούς
 Ε Των κακοήθων νεοπλασμάτων του θυρεοειδούς
76. Η παρουσία αυτοαντισωμάτων του θυρεοειδούς στο περιφερικό αίμα συνδυάζεται συχνότερα με
 Α Τοξική βρογχοκήλη
 Β Υπερθυρεοειδισμό
 Γ Υποθυρεοειδισμό
 Δ Υποξεία θυρεοειδίτιδα
 Ε Καρκίνο του θυρεοειδούς
77. Η συχνότερη αιτία υπερθυρεοειδισμού σε άτομα μεγαλύτερα των 50 ετών είναι:
 Α Η τοξική πολυοζώδης βρογχοκήλη
 Β Η υποξεία θυρεοειδίτιδα
 Γ Η νόσος του Grave
 Δ Η θεραπευτική χορήγηση ραδιενεργού ιωδίου
 Ε Η διατροφή πτωχή σε ιώδιο
78. Στον δευτεροπαθή υποθυρεοειδισμό η βλάβη εντοπίζεται
 Α Στην υπόφυση
 Β Στον υποθάλαμο
 Γ Στον θυρεοειδή
 Δ Στους υποδοχείς των θυρεοειδικών ορμονών
 Ε Στον υποθάλαμο και την υπόφυση
79. Η αρχική φάση της υποξείας θυρεοειδίτιδας χαρακτηρίζεται από:
 Α Άλγος στην περιοχή του λαιμού
 Β Αίσθημα καταβολής
 Γ Ελαφρά ταχυκαρδία
 Δ Αυξημένη ΤΚΕ
 Ε Όλα τα παραπάνω
80. Η διάχυτη τοξική βρογχοκήλη (νόσος του Grave) οφείλεται σε :
 Α Αυξημένη παραγωγή TSH
 Β Αυτονομία του θυρεοειδούς
 Γ Αυξημένη πρόσληψη ιωδίου
 Δ Παρουσία ειδικών αντισωμάτων
 Ε Σε εξωγενή λήψη θυρεοειδικών ορμονών
81. Το μονήρες τοξικό αδένωμα του θυρεοειδούς
 Α Παρουσιάζεται ως θερμός όζος στο σπινθηρογράφημα
 Β Προκαλεί συχνά κολπική μαρμαρυγή
 Γ Χαρακτηρίζεται από ατροφία του υπόλοιπου θυρεοειδούς
 Δ Χαρακτηρίζεται από καταστολή της TSH
 Ε Ισχύουν όλα τα παραπάνω
82. Αυξημένη πιθανότητα για την παρουσία διαφοροποιημένου καρκίνου του θυρεοειδούς υπάρχει
 Α Σε πολυοζώδη βρογχοκήλη όπου συνυπάρχει υποθυρεοειδισμός
 Β Στον μονήρη ψυχρό όζο του θυρεοειδούς
 Γ Στον μονήρη ψυχρό όζο του θυρεοειδούς σε νεαρούς άνδρες
 Δ Στον μονήρη θερμό όζο του θυρεοειδούς σε νεαρές γυναίκες
 Ε Στην πολυοζώδη βρογχοκήλη
83. Άνδρας ηλικίας 35 ετών προσέρχεται λόγω διόγκωσης στο θυρεοειδή. Σε σπινθηρογραφικό έλεγχο διαπιστώνεται η παρουσία μονήρους ψυχρού όζου. Στο ατομικό αναμνηστικό σημειώνεται η διενέργεια ακτινοβολίας στην περιοχή του ρινοφάρυγγα στην παιδική ηλικία λόγω υπερτροφίας των αδενοειδών εκβλαστήσεων. Ποια είναι η πιθανότερη διάγνωση;
 Α Καρκίνος θυρεοειδούς

- B Αδένωμα θυρεοειδούς
- Γ Εστιακή θυρεοειδίτιδα
- Δ λέμφωμα του θυρεοειδούς
- Ε μεταστατικό νεόπλασμα

84. Το σύνδρομο πολλαπλής ενδοκρινικής νεοπλασίας τύπου ^{9A} χαρακτηρίζεται από την εμφάνιση νεοπλασμάτων
- A Στον θυρεοειδή και τα επινεφρίδια
 - B Στους παραθυρεοειδείς και τα παραθυλακιώδη κύτταρα του θυρεοειδούς
 - Γ Στην υπόφυση και το θυρεοειδή
 - Δ Στην υπόφυση, τα παραθυλακιώδη κύτταρα του θυρεοειδούς και το πάγκρεας
 - Ε Στους παραθυρεοειδείς, τα παραθυλακιώδη κύτταρα του θυρεοειδούς και το μυελό των επινεφριδίων
85. Γυναίκα ηλικίας 65 ετών, παχύσαρκη, προσέρχεται στο γιατρό λόγω αρρυθμίας. Η ασθενής λαμβάνει από ετών 75 μg θυροξίνης ημερησίως λόγω πολυοζώδους βρογχοκήλης. Στο ΗΚΓ διαπιστώνεται κολλική μαρμαρυγή. Ποια είναι η πιθανότερη διάγνωση.
- A Η λήψη αυτοβούλως θυρεοειδικών ορμονών με στόχο την απώλεια βάρους
 - B Η νόσος του Grave
 - Γ Το αυτόνομο λειτουργικό αδένωμα θυρεοειδούς
 - Δ Η τοξική πολυοζώδης βρογχοκήλη
 - Ε Εστιακή θυρεοειδίτιδα
86. Συχνότερη αιτία αύξησης του σωματικού βάρους είναι
- A Ο υποθυρεοειδισμός
 - B Η αυξημένη διαιτητική πρόσληψη λίπους
 - Γ Η μειωμένη σωματική δραστηριότητα
 - Δ Ο συνδυασμός αυξημένης πρόσληψης τροφής και μειωμένης σωματικής δραστηριότητας
 - Ε Το σύνδρομο Cushing
87. Η συχνότερη αιτία που οδηγεί στη διάγνωση του πρωτοπαθούς υπερπαραθυρεοειδισμού είναι
- A Τα αυξημένα επίπεδα ασβεστίου σε έλεγχο τυχαίο
 - B Το έλκος στομάχου
 - Γ Οι μυαλγίες
 - Δ Οι διαταραχές του γαστρεντερικού συστήματος
 - Ε Η υπέρταση
88. Κατά την διερεύνηση ασθενούς με δεκαδική πυρετική κίνηση και ελαφρά υπερασβεσταιμία διαπιστώνεται διεύρυνση των πυλών των πνευμόνων. Με βάση τα παραπάνω στοιχεία ποια είναι η πιθανότερη διάγνωση.
- A Η σαρκοείδωση
 - B Το πολλαπλό μύλωμα
 - Γ Ο καρκίνος του μαστού
 - Δ Η υπερβιταμίνωση D
 - Ε Ο υπερπαραθυρεοειδισμός
89. Στη θεραπευτική αντιμετώπιση της σοβαρής παρανεοπλασματικής υπερασβεσταιμίας το φάρμακο εκλογής είναι:
- A Τα διφωσφονικά
 - B Η καλσιτονίνη
 - Γ Η κυκλοφωσφαμίδη
 - Δ Η μιθραμυκίνη
 - Ε Η κορτιζόνη
90. Ο πρωτοπαθής υπερπαραθυρεοειδισμός με ελαφρά αυξημένα επίπεδα ασβεστίου